

Kaffi skal vera ein uppliving

Á Café 45 í Klaksvík er kaffi ikki bara kaffi. Hj kla  verður um hv nn kaffidropa, og til at leggja s r lag  , hevur caf in fingið vitjan av einum sonnum kaffikennara hesar dagarnar

CAFÉ 45

Anna V. Ellingsgaard
anna@sosialurin.fo

- Eg eri sjálvur sera kr sin, og fari eg   holt við nakað, skal tað gerast ordliga. T  visti eg eisini frá byrjan, at Café 45 ikki bara skuldi vera enn ein caf , sum allar   rar, sigur Johannes Brandal, sum   morgin letur upp nýggja caf    Klaksvík.

Og kr sni hjá eigarinum s st   allar m tar aftur bæði   handfaringini og  rvalinum av kaffisl gum, gestirnir kunnu vænta s r. Til at tryggja s r at g  skan er   lagi, setti Brandal seg   samband við danska kaffiskennaran Johan Ottosen, sum hesar dagarnar leggur teimum lag   kynstri  at bryggja ein veruligan kopp av kaffi.

Sum gott v n

- T verri eru fólk so von við vánaligt kaffi, at tey vita ikki, hvat tey missa. Kaffi skal vera ein uppliving og ikki bara nakað, t  gongur og sutlar, uttan at geva t r far um detaljurnar, sigur Johan Ottosen, sum dagliga starvast hjá donsku kaffifyrit kuni MoccaBox.

Tað er Johan, sum hevur

  Café 45 verður hv r koppur av kaffi bryggja ur frá grundini av  r r um kaffib num, h grumegin, sum síðani verða rista ar og malnar

staðið fyri at velja kaffisl gini, ið verða bryggja  her   Café 45. Og alt bendir  , at her er bara tað allarbesta kaffi n g gott. Umframst Espresso, Cappuccino og caf  Latte, sum flestu kaffidrekkarar kennast við, verða tr  onnur sl g at velja ímillum hjá kr snum kaffig mum, Keyna AA, Brasil Santos og China Yunnan. Bi ur t  um ein kopp av einum av hesum trimum kaffisl gum, verður

n malna  kaffi bryggja , meðan t  bi ar, og kann tað sostatt ikki fáast fr skari.

- Avgerandi loyndarm li  við g  um kaffi er, at tað skal vera bryggja   r so n malnum og n rista um b num, sum til ber. T stani koma allar detaljurnar fram, sum gera ein góðan kopp av kaffi til eina uppliving, av teimum heilt serligu, sigur Johan og leggur afturat, at   so m ta er kaffi mest at

lækna við kynstri  at kenna gott v n.

Ikki sterkt

- Men hvussu er? Skal eg ikki bjóða tykkum ein veruligan kopp av kaffi?, spyr Johan, og fer   holt við mala nakrar óvanliga v langandi kaffib nir. Meðan hann st kast, greiðir hann frá, at tað er ein serliga stór fragd at sleppa at

bryggja kaffi við f royskum vatni hesar dagarnar.

- Eg ivist  , um tit vita, hvussu fram r gott tað føroyska vatnið er at bryggja kaffi við. Tað ber stutt sagt ikki til at samanl kna tað við eitt n  vatnið   Keymannahavn, har smakkurin av kl ri, r ri og rusti doyvir g  a kaffismakkin, sigur hann, og setur n bryggja a kaffikoppin   borðið.

- J , hetta smakkar ótrúliga v l má sigast. L gi, t  sjálvt um smakkurin mest sum breiðir seg heilt út   fingrassp ssarnar, fælist tað als ikki sterkt.

- Tað er ein stór misskiljing, at gott kaffi skal vera so sterkt, at t  helst skalt fáa eitt sindur  lt   bókin av tí. Gott kaffi hevur ein “fullan” smakk, ikki sterkan, sum oftast bara er eitt annað orði fyri beiskt. Og tað skal kaffi undir ongum umstøðum vera, sigur Johan.

Góð kaffir  

N  Café 45 fer at bjóða fólki ein smakk av sonnum kaffikynstri, fer talið av kr snum kaffig mum uttan iva at  kjast, er Johan sannførdur um.

- Tað visir seg, at hevur t  einaferð roynt veruliga gott kaffi, verður ringt at venda aftur til h lvv naliga kaffið, vit annars eru von við, sigur Johan, sum t  heldur tað vera hóskandi at geva fólki nøkur g   kaffir   at halda seg til heima: Vel alt i  so n mali  kaffi, sum m guligt; stoyt ongantið k kandi vatn   malna  kaffi - biða umleið 1 minutt; vaska kannu, trakt og termukannu við uppvaskivevni hv rja ferð.

Ein vanligur kaffipakki gevur ongantið bestu kaffig  sku, men fylgir t  hesum r  um, verður úrslitið so frægt, tað kann blíva, sigur Johan

Umframst serliga úrvalið av kaffi, verða eisini ymsir l ttir r ttir og k ur at fáa   Café 45, sum letur upp   morgin fyrrapartin.

Steinar við eini s gu

N  f a fólk h vi  at siggja nakrar av sermerktu steinum, sum eru komir undan kavi, meðan arbeitt hevur verið   teimum báðum undir sj vartunlunum

STEINAR

Anna V. Ellingsgaard
anna@sosialurin.fo

Longu t  byrjað varð at bora fyri V gatunlinum, f r Edna Einarsson av Sk lingi at fregnast eftir, um ikki onkrir  hugaverdir steinar og krystallir mundu fara at koma undan kavi. Edna hevur alt i  havt  huga fyri sermerktum steinum, og lat t  eitt orð falla til arbei smenninar um at halda eyguni opin – eisini t  farið var undir Nor oyatunnilin.

Og n  fáa vit onnur so eisini høvi at siggja  rsliti 

N  ber til at siggja nakrar av sermerktu steinum, sum komu undan kavi   arbeiðinum við undirsj vartunlunum

av hesum forvitnisliga samstarvi millum Ednu og

teir, sum hava verið við   tunnilsboringunum.   Leik-

alund   Klaksvík hevur Edna nevniliga skipað ein

part av s num st ra tunnilssteinasavni  til eina framsýning, sum er at siggja   vikuskiftinum. Eisini verður ein partur sýndur fram   Føroya Banka   Klaksvík.

- Arbei smenninir hava verið ótrúliga fittir at borið m r steinar líka frá byrjan til enda. Var tað ikki fyri teir, hevði als onki savn av hesum steinum verið   dag, sigur Edna.

St rfingi 

Steinarnir eru rættiliga ymsiskir   skapi og l ti, men tað er serliga bygna urin og samansetingin av teimum, ið hevur st ra  hugan hjá Ednu.

-   flestu f rum hevur tað j  tikið  ldir, áðrenn hesir sermerktu steinar eru vor nir, tað teir eru. Tað gevur j  sjálvt t  minsta av teimum nakað ótrúliga st rfingi  yvir s r.   so m ta siga teir allar s na serligu s gu,

men fyri meg er tað fyrst og fremst s gan um at teir v ru funnir undir havsins botni   Føroyum, sum hevur týdning, sigur Edna.

Meðan hon hevur savna  steinarnar, hevur Edna verið   samband við norskar fornf  ingar, sum v ru   Føroyum t  boriarbei i  byrjaði. Hesir hava greitt henni frá og givið henni tilfar, sum hon hevur brúkt fyri at greina n rri, hv rjum tilfari steinarnir eru  r, og hvar l knandi steinar hava verið funnir  rasta ni.

Hvat hennara næsta steinaprojekt fer at verða, dugir Edna ikki rættiliga at siga. Men t rar   haganum   Føroyum eru alt i   hugaverdir fyri ein steinasavnara.

- Tað r  ur bara um at hava eyguni opin og geva s r far um tey smáu fr brigdini. So finnur t  alt i  onkran  huga-verdan stein, sigur Edna.